

چکیده

مقدمه: فرسودگی شغلی نشانگان روان شناختی شامل خستگی هیجانی، مسخ شخصیت و کاهش کفایت شخصی می باشد. سندرم فرسودگی شغلی خطرناکترین عامل تهدید کننده سلامت شاغلین حرف بهداشتی درمانی است. این پژوهش با هدف تعیین رابطه فرسودگی شغلی و عملکرد بهورزان خانه های بهداشت آذربایجان شرقی انجام شد.

روش کار: پژوهش حاضر از نوع تحلیلی- همبستگی است که در سال ۱۳۹۱ انجام شد. جامعه پژوهش شامل کلیه بهورزان شاغل در خانه های بهداشت شهرستانهای منتخب آذربایجان شرقی شامل بهورزان خانه های بهداشت شهرستان های جلفا، مرند و شبستر می باشد که از بین آنها، خانه های بهداشت تک بهورز با حداقل سه سال سابقه کار (تعداد ۸۹ بهورز) انتخاب شدند. جهت بررسی فرسودگی شغلی از پرسشنامه استاندارد مازلاک و جکسون (۱۹۹۳) و برای بررسی عملکرد نیز از چک لیست ارزیابی عملکرد خانه های بهداشت، معاونت بهداشتی استفاده شد. برای تحلیل داده ها نیز از آزمون همبستگی پیرسون و آزمون های تی تست و آنوا استفاده شد.

یافته ها: میزان فرسودگی شغلی بین بهورزان در حد متوسط و احتمال ابتلا به فرسودگی در بین آنها وجود داشت. بین فرسودگی شغلی و عملکرد و بین زیر مجموعه های فرسودگی شغلی شامل؛ مسخ شخصیت و تحلیل رفتگی هیجانی رابطه معنی دار وجود نداشت. ولی بین عملکرد با احساس عدم کفایت شخصی رابطه معکوس و معنی دار وجود داشت. بین فرسودگی شغلی و سن، جنس، سابقه کار، درآمد و تحصیلات وجود نداشت ولی فرسودگی شغلی با نوع تاهل و استخدام رابطه معنی دار داشت.

نتیجه گیری: عمده بهورزان دارای استرس شغلی متوسطی هستند و احتمال ابتلا به فرسودگی در آنها وجود دارد. درست است که در این مطالعه فرسودگی شغلی و عملکرد رابطه ای باهم نداشتند، لیکن نمی توان با قاطعیت تاثیر فرسودگی شغلی بر کارایی، اثربخشی و بهره وری در سازمان ها را رد کرد. هم چنین لازم است به عوامل دیگری نیز که ممکن است بر فرسودگی شغلی یا عملکرد بهورزان تاثیر داشته باشد، توجه شود.

کلید واژه ها: فرسودگی شغلی، عملکرد، کارکنان بهداشتی، خانه بهداشت.